

Dramaticky se měnící příběh?, James Durso – The Unz Review

UR unz.com/article/washington-and-a-changing-middle-east-a-dramatically-shifting-narrative

James Durso

April 13, 2023

Na Středním východě se možná rýsuje nový řád, ale to, jak se rodí, neodpovídá základnímu narativu napsanému Washingtonem. Dvě desetiletí poté, co USA napadly Irák, aby hledaly zbraně hromadného ničení (ZHN), které neexistovaly, a za účelem realizace „agendy svobody“ George W. Bushe se region začíná samoorganizovat.

Nedávno Čína zprostředkovala začátek normalizace vztahů mezi Íránem a Saúdskou Arábií. Rusko se údajně snaží sblížit Sýrii a Turecko a účastní se rozhovorů mezi Saúdskou Arábií a Sýrií. Saúdská Arábie a Jemen vedou normalizační rozhovory a válčící jemenské strany diskutují o výměně vězňů. Sýrie a Tunisko si vymění velvyslance deset let poté, co Tunis přerušil vztahy. Katar a Bahrajn obnovují diplomatické vztahy. A sousedé Sýrie jsou připraveni pozvat

Damašek, aby znovu vstoupil do hlavního proudu arabského Středního východu, a může se brzy vrátit do Arabské ligy možná již v květnu.

Washington pravděpodobně vidí v tomto diplomatickém vývoji nevýhodu, protože nabízejí úlevu Íránu a Sýrii, a protože zprostředkovatelé, Čína a Rusko, budou mít větší vliv při usilování o mír, zatímco USA stíhá svou válku proti Rusku na Ukrajině a připravují se za konflikt s Čínou v Tchajwanském průlivu.

Všechny čtyři projekty budou nějakou dobu trvat, než přinesou ovoce, a na cestě budou začátky a zastávky. Washington byl k rozhovorům mezi Íránem a Saúdskou Arábií vlažný, ačkoli USA si nárokovaly zásluhy za povzbuzení Teheránu a Rijádu, aby začaly mluvit, ačkoli to byly Irák a Omán, kdo v prvních dnech udělal práci. (Úředník ministerstva zahraničí překvapivě přiznal: „...diplomacie není nástroj, který používáte jen se svými přáteli a ve šťastných časech“, což bezpochyby přišlo jako novinka pro místní vůdce.) Snížení napětí v regionu může pro USA znamenat menší vojenskou a bezpečnostní roli, ačkoli jeden pozorovatel poznamenal, že veškerá přítomnost USA byla „mrtví lidé, uprchlíci a nestabilita“. Ale co je důležité, dohoda mezi Íránem a Saúdskou Arábií zajistí klíčový cíl USA, podporující „volný tok ropy a zkapalněného zemního plynu“, i když se teprve uvidí, zda cena toho bude mít pro Washington menší vliv na záležitosti střední východ.

Pokud se napětí uvolní a obchod se zvýší, změní se povaha vztahů USA s regionem, protože se stane primárně prodejcem zbraní a americké námořnictvo zajistí exportní trasy ropy a zemního plynu, čímž zbaví Čínu námahy střežit ropu. nakupuje v zálivu.

I když se jedná o vlivnou roli, na USA bude pohlíženo jako na ochranku a nebudou hlavním partnerem při plánování dalších fází ekonomického rozvoje regionu a zavádění technologií.

Tato role přešla na Čínu, z velké části díky čínskému vedoucímu postavení v „mobilním širokopásmovém připojení 5G a jeho aplikaci v průmyslových odvětvích od výroby po zdravotnictví“, zatímco v USA je 5G z velké části vnímáno jako spotřební produkt. Tři největší

mobilní operátoři v Číně hlásí, že v září 2022 měli více než 1 miliardu uživatelů 5G, což je jistá pobídka pro země, které chtějí nejmodernější infrastrukturu 5G.

Země jako Saúdská Arábie a Spojené arabské emiráty (SAE), které posouvají své ekonomiky za hranice uhlovodíků a mají zájem vzdělávat své mladé lidi, budou chtít spolupracovat se zemí, která jim pomůže zvýšit příjmy a diverzifikovat jejich ekonomiky. Ta země už není vnímána jako Spojené státy.

V důsledku toho budou mít američtí vyslanci méně interakcí na nejvyšší úrovni s regionálními vůdci, kteří budou mít pocit, že mohou Američany nasytit tím, že si tu a tam koupí hrstku dopravních letadel.

USA například mívaly privilegovaný přístup k saúdským vůdcům nejen prostřednictvím velvyslanectví, ale prostřednictvím klíčových poradních organizací, jako je nyní již neexistující Smíšená komise Spojených států a Saúdské Arábie pro hospodářskou spolupráci (JECOR) a Vojenský výcvik Spojených států amerických. Mise (USMTM) a kancelář programového manažera – Program modernizace národní gardy Saúdské Arábie (OPM-SANG). JECOR vypršela v roce 1996 a americká armáda snížila hodnost velitelů vojenských poradních skupin z generálního důstojníka na plukovníka, čímž omezila jejich přístup. A co je nejdůležitější, USA už přes dva roky nemají v Rijádu žádného velvyslance, což je opomenutí, které Čína a Rusko bezpochyby využívají.

Afiliace

Blízký východ se pokouší samoorganizovat v důsledku neúspěšných amerických projektů budování státu v Iráku a Afghánistánu a po katastrofálních útocích na Libyi a Sýrii. Jedním ze způsobů, jak navázat vztahy s Washingtonem, je spojení s alternativními fóry, jako je Shanghai Cooperation Organization (SCO) a BRICS (Brazílie, Rusko, Indie, Čína a Jižní Afrika).

Írán je pozorovatelským státem SCO a v březnu 2023 se Saúdská Arábie stala partnerem pro dialog skupiny. Ali al-Shihabi poznamenává: „Království [Saúdská Arábie] sleduje strategii

portfolia rozvoje řady strategických partnerů, aby doplnili své vztahy se Západem,“ i když to bude v rozporu s myšlením amerických politiků a úředníků, kteří stále věří: Buď jsi s námi, nebo jsi s teroristy."

A země Středního východu hledají BRICS jako další alternativní fórum. Jihoafrický ministr zahraničí Naledi Pandor jmenoval Saúdskou Arábii, Spojené arabské emiráty, Egypt a Alžírsko jako zájemce o připojení k BRICS a o skupinu má zájem také Írán . Nedávno ministr zahraničních věcí Singapuru, který jménem Asociace národů jihovýchodní Asie (ASEAN) hovořil o USA a Číně, prohlásil : „Nemáme zájem o dělicí čáry v Asii. Nenuťte nás vybírat. Odmítneme si vybrat." Tento sentiment je plně oceňován od Perského zálivu po severní Afriku.

USA jsou stále přední světovou ekonomickou a vojenskou mocností, ale země BRICS budou i nadále růst svůj podíl na světové ekonomice a jeden analytik poukazuje na to, že HDP BRICS upravený o paritu kupní síly se v roce 2020 rovnal G7. Kraje BRICS zvažují novou rezervní měnu krytou zlatem a dalšími komoditami a mohou vypořádat roční obchod v rámci zemí BRICS ve výši 162 miliard USD vypořádaný ve vzájemných měnách, když odstoupí od amerického dolaru a eura. (ASEAN se nedávno zavázal omezit používání amerického dolaru, eura a jenu.)

Ústup ASEAN od dolaru může oživit dlouho diskutovaný Asijský měnový fond , aby se snížila závislost na americkém dolaru, údajně podporovaný čínským vůdcem Si Ťin-pchingem, a může dotlačit dohodu o zóně volného obchodu Rady pro spolupráci Číny a Perského zálivu přes cílovou čáru.

V SCO a BRICS je hlavním partnerem Čína a užší vztahy s regionem zajistí užší integraci s čínskou iniciativou Belt and Road Initiative. Alžírsko bude ve skutečnosti koordinovat své národní rozvojové plány s BRI prostřednictvím pětiletého plánu pro čínsko-arabskou komplexní strategickou spolupráci (2022-2026).

Vazba mezi SCO a BRICS může také posílit Mezinárodní obchodní koridor sever-jih (INSTC), jehož středem je Írán. Multimodální dopravní koridor o délce 7 200 km byl určen k rychlému přesunu zboží mezi Indií a Ruskem přes Írán, ale může ho brzdit špatný stav íránské železniční infrastruktury, i když investice z Číny a Saúdské Arábie to mohou vyléčit . Koridor také podpoří exporty ze Střední Asie, která nemá žádnou spolehlivou jižní exportní cestu ani přístup na trhy Perského zálivu.

USA pravděpodobně zaútočí na projekty jako INSTC svou zbraní, kterou si vybraly, ekonomickými sankcemi, ale zpráva buď neprošla, nebo se nad ní pokrčí rameny: Jižní Afrika oznámila, že ruský prezident Vladimir Putin je vítán k účasti na příštím summitu BRICS v roce září v Jihoafrické republice, a to i přes nevyřízený zatykač vydaný Mezinárodním trestním soudem.

Jedna analýza celkové hodnoty prokázaných zásob nejcennějších přírodních zdrojů určila, že sedm z deseti nejbohatších zemí je současnými nebo budoucími členy SCO, BRICS nebo OPEC+. *Silk Road Briefing* uvádí , že „nové navrhované členy BRICS by vytvořily subjekt s HDP o 30 % větším než Spojené státy, více než 50 % celosvětové populace a ovládající 60 % světových zásob plynu“. Podle údajů Mezinárodního měnového fondu budou do roku 2024 B, R, I a C zemí BRICS čtyři z deseti největších světových ekonomik .

Čína, která dominuje na trhu s prvky vzácných zemin, může zakázat vývoz technologie rafinace vzácných zemin do nepřátelských zemí. A čínské technologické společnosti Huawei a ZTE tvoří 41 % celosvětového trhu infrastruktury_5G . Pokud jste mladý vůdce, který chce rozvíjet svou ekonomiku, koho chcete na své straně?

Navzdory současné špatné krvi mezi saúdskoarabským korunním princem Mohammedem bin Salmánem a americkým prezidentem Joem Bidenem bude vztah pokračovat, především proto, že všechny ty americké zbraně bude příliš těžké nahradit a protože peněžní kultura ve Washingtonu DC zajišťuje, že vždy existuje bývalý vládní

úředník. připraven lobovat za zájmy království. Mezitím vládci na Středním východě zůstanou naladěni na nové vztahy s jinými producenty zdrojů, aby doplnili své vazby na Washington. Americká značka je poskvrněna kvůli neúspěchům jejích snah o budování státu, takže vlády Středního východu oslovují partnery, kteří jsou méně proskriptivní a více normativní, jako je Čína, která prosazuje příležitosti „win-win“. Washington si sériově plete politiku s „božím svatým arzenálem“ a to v kombinaci s krátkou pozorností a zlomyslnými výbuchy, když se nedaří, mate a odcizuje vlády, které chtějí spolupracovat s Washingtonem.

Národní bezpečnost, politika

Americké náhodné a chaotické opuštění svého dvoustletého projektu v Afghánistánu v hodnotě 2 bilionů dolarů zanechalo zemi v horším stavu než v roce 2001 a rezonovalo na Blízkém východě a potvrdilo podezření o spolehlivosti USA.

Ale americké sebepoškozování začalo dlouho před porážkou Afghánistánu.

Zlá krev mezi Muhammadem bin Salmánem a Joe Bidenem nezačala zabitím aktivisty Džamála Chášukdžího. Začalo to v kampani mnoha představitelů amerických politických a bezpečnostních služeb na podporu bývalého ministra vnitra Muhammada bin Nayefa, „washingtonského oblíbeného Saúda“, jako korunního prince, než Muhammad bin Salman donutil bin Nayefa k rezignaci. (Pro tip: Doporučení od zahraničních špionážních šéfů poškodí vaši kariéru, pokud toužíte být králem Saúdské Arábie.)

Poté došlo k americké pauze v prodeji zbraní do Saúdské Arábie (a Spojených arabských emirátů) kvůli jejich kampani v Jemenu ze strany nastupující Bidenovy administrativy a v roce 2014 byl Egypt zasažen, když USA zdržely dodávku placených útočných vrtulníků, které Egypt tvrdil, že je potřebuje. pro protiteroristické operace na Sinajském poloostrově – poprvé, kdy USA použily „jadernou možnost“ zadržet náhradní díly nebo odmítnout dodávku zařízení. Egypt si vzal lekci.

V dubnu 2023 vstoupila ruská válečná loď do přístavu v Džiddě v Saúdské Arábii, jako první za posledních deset let. A Rijád má zájem o civilní jaderný program, což v USA vyvolává obavy z šíření zbraní hromadného ničení, protože Muhammad bin Salmán „nepochybně“ prohlásil, že pokud tak Írán udělá, království vyvine jaderné zbraně . A Čína pomáhá Saúdské Arábii vyrábět balistické střely , což zničí veškeré snahy přimět Írán, aby zastavil svůj program balistických střel .

Americko-egyptským vztahům nehrozí zhroucení, ale vztahy Egypta s USA se mohou vrátit do dřívější éry, ne zrovna Násirova „pozitivní neutralita“, ale více nezávislá na Washingtonu, což dokládá obvinění, že egyptský prezident Abdel Fatah al Sisi nařídil, aby do Ruska bylo dodáno 40 000 raket , dělostřelectva a střelného prachu. A k nezávislejšímu postoji Egypta pomůže nedávný objev významných zásob zemního plynu u jeho pobřeží Středozemního moře.

Stejně tak Alžírsko, které je dlouhodobým zákazníkem Moskvy a nominálně nezapojené , může také zásobovat Moskvu municí a dalším válečným materiálem.

Alžír nemusí být pozorný k prioritám USA, protože koncem roku 2022 několik amerických zástupců vyzvalo ministra zahraničí USA, aby uvalil sankce na Alžírsko, a tvrdili, že zbrojní dohoda s Ruskem v hodnotě 7 miliard dolarů porušuje zákon o boji proti americkým protivníkům prostřednictvím sankcí z roku 2017 (CAATSA) . Akce skupiny následovala podobnou iniciativu senátora Marco Rubio. USA mohou mít omezené možnosti, protože Evropská unie usiluje o „dlouhodobé strategické partnerství“ pro zemní plyn a elektřinu s Alžírskem. A Francie se snaží vztahy napravit prostřednictvím hospodářské spolupráce, ačkoli Čína je nyní největším obchodním partnerem Alžírsko . Pokud však Evropa očekává více energie z Alžírsko nebo odjinud v Africe, možná bude muset zaplatit financování rozšíření výroby nebo se podílet na 1 500 mil dlouhém

transsaharském plynovodu , který bude posílat nigerijský plyn do Evropy přes Alžírsko. může být proti Washingtonu, pokud zničí lukrativní americký prodej zkapalněného zemního plynu do Evropy. Údajné kroky Egypta zdůrazňují, že arabský Blízký východ, dlouho považovaný za dovozce zbraní, se stává potenciálním vývozcem díky rozvoji obranných šampionů, jako jsou Saudi Arabian Military Industries , EDGE Group (SAE) a Arabská organizace pro industrializaci (Egypt). . Společnosti mohou komplikovat americkou politiku tím, že dodávají obranné předměty do konfliktních zón, jako je Libye, kde SAE a Egypt intervenovaly na straně generála Khalify Haftara a jeho libyjských arabských ozbrojených sil. V případě obranného exportu Turecko ukázalo cestu rozvojem svého obrného průmyslu v reakci na americké zbrojní embargo po turecké intervenci na Kypru v roce 1975.

USA se již nějakou dobu zabývají vztahem SAE a Číny. Washington má obavy z nasazení bezdrátové technologie Huawei 5G v emirátu a dalších členů Rady pro spolupráci v Zálivu. Emirát nepochybně cítí, že 5G je rozhodující pro jeho konkurenceschopnost jako globálního obchodního centra a turistické destinace; USA si pravděpodobně myslí, že čínské 5G poskytne Pekingu přístup k obchodním, vojenským a politickým informacím v emirátu, což je operační a tranzitní místo pro americké vojenské síly.

USA tvrdí, že jsou znepokojeny špehováním Číny prostřednictvím sítí 5G, ale americká národní bezpečnostní agentura nainstalovala do komunikačních produktů Cisco zadní vrátka . Poučení pro místní samosprávy zní: každý dodavatel vybavení pomůže své vládě špehovat vás, takže vyberte zemi dodavatele, která nebude bránit vašim politickým preferencím.

Saúdové činí krok za hranice sporů o 5G nákupem ruského „zákonného odposlechu“, sledování a zařízení pro analýzu informací s otevřeným zdrojovým kódem od prodejců sankcionovaných Spojenými státy, tedy skutečné špionážní zařízení, nikoli mobilní síť, která může nebo nemusí sledovat. blízké vojenské jednotky.

Na konci roku 2021 Spojené arabské emiráty na žádost USA ukončily čínský projekt v hodnotě 1 miliardy dolarů v zóně volného obchodu v přístavu Khalifa, o které USA uvedly, že má vojenské aplikace.

Americký prezident Joe Biden hovořil o projektu s korunním princem z Abú Zabí Mohammedu bin Zayedovi, který řekl, že slyšel Bidena „nahlas a jasně“, ačkoli emirát prohlásil, „naše pozice zůstává stejná, že zařízení nebyla vojenská zařízení“.

Tohle muselo vypadat jako Hromnice pro SAE. V roce 2006 byl dubajský DP World nucen vycouvat ze schváleného nákupu kontraktů na správu přístavů v šesti velkých amerických námořních přístavech poté, co se proti dohodě postavil americký Kongres. O 15 let později SAE zjistily, že bez americké intervence nemohou doma ani dokončit projekt námořního přístavu.

V důsledku zkroucení rukou USA se SAE možná budou muset kompenzovat Číně, která se bude USA líbit ještě méně, což je ukázkový příklad toho, že „v té době to vypadalo jako dobrý nápad“. Také koncem roku 2021 emirát oznámil, že přerušuje jednání s USA o nákupu stíhačky F-35 Lightning II, dronů MQ-9B Reaper a projektilů vzduch-vzduch a vzduch-země kvůli „technickým požadavky, suverénní provozní omezení a analýzu nákladů a přínosů.“ Poté oznámila, že koupí stíhačku Rafale francouzské výroby, její zbraně a tucet vrtulníků Airbus H225M Caracal pro bojové pátrací a záchranné a protilodní mise.

Navzdory dopisu Dear John, emirát řekl Washingtonu, že stále můžeme být přáteli: "USA zůstávají preferovaným poskytovatelem SAE pro pokročilé obranné požadavky a diskuse o F-35 mohou být v budoucnu znovu otevřeny."

Ale po začátku rusko-ukrajinské války v roce 2022 SAE přivítaly Rusy hledající bezpečné útočiště pro své bohatství a možná zvýšily bezpečnostní spolupráci s Ruskem, což je jeden z nedávných úniků tajných materiálů Pentagonu, který je přesný.

Rusko a Čína nemají vojenské prostředky Američanů, takže nebudou nahrazovat americké síly v regionu, které se budou poflakovat částečně ze zvyku, ale také proto, aby blokovaly tok ropy a zemního

plynu z Perského zálivu do Číny. pokud Čína a Tchaj-wan půjdou do války.

S tím vším jako prologem byl Washington „zaslepený“ čínským zprostředkováním mezi Íránem a Saúdskou Arábií a ředitel Ústřední zpravodajské služby Bill Burns „vyjádřil frustraci“ nad sbližováním Saúdské Arábie s Íránem a Sýrií. (Ředitel neadresoval americkým daňovým poplatníkům, jak to špióny s rozpočtem téměř 94 miliard dolarů překvapilo.)

Izrael ve světle tohoto vývoje nemusí nutně prohrávat, ale rozhodně není vítězem. Saúdové nebudou mít zájem být součástí protiiránské koalice, která stejně možná nikdy neměla šanci, protože bývalý egyptský ministr nedávno přiznal, že Egypt, Irák a Saúdská Arábie tuto myšlenku nikdy nebraly vážně. Izrael a Saúdská Arábie budou prozatím pokračovat v diskrétní spolupráci, protože vztahy mezi Rijádem a Teheránem jsou na hony vzdáleny „normálním“, ale arabské vlády budou pozorné k obecnému sentimentu roznícenému nedávným skokem v izraelském zabíjení Palestinců a Izrael nebude moci použít Abrahamovy dohody jako objížděku kolem mírové dohody s Palestinci.

Pokud se USA konečně „otočí do Asie“, zjistí, že Čína zaplnila vakuum na Blízkém východě partnerstvím s nominálními spojenci Washingtonu, kterým vyhovuje státem řízený rozvoj.

Přihlaste se k odběru nových sloupců

Tyto vlády nemusí být „demokratické“ podle standardů americké administrativy, ale pokud budou pozorné k potřebám a aspiracím svých občanů, prokážou trvalou moc bez ohledu na to, kolik skupin „občanské společnosti“ americké ambasády sponzorují.

A vlády na Blízkém východě si mohou povšimnout snahy francouzského prezidenta Emmanuela Macrona o „strategickou autonomii“ ze strany Spojených států, po jeho nedávné návštěvě Číny. Macrona kritizoval americký senátor Marco Rubio (R-FL), který řekl: "Musíme zjistit, zda @EmmanuelMacron mluví za

Evropu." No, mohl by, jak odpověděl předseda Evropské rady Charles Michel : „Myslím, že docela dost [evropských vůdců] skutečně uvažuje jako Emmanuel Macron.

Arab Youth Survey 2022 (můžete si být jisti, že byl čten ve všech místních palácích) uvedl:

- 64 % mládeže tvrdí, že demokracie v regionu nikdy nebude fungovat, přestože dvě třetiny mládeže tvrdí, že mají více svobod kvůli arabskému jaru;
- většina podporuje stažení USA z Blízkého východu;
- Čína, Turecko a Rusko jsou považovány za silnější spojence svých zemí než USA, Spojené království a Francie;
- třetina arabských mladých lidí považuje za hlavní odpovědnost za válku na Ukrajině USA a NATO ve srovnání s 18 %, kteří tvrdí, že za to může Rusko; a
- *82 % říká, že podpora stability je důležitější než podpora demokracie .*

A nedávný Gallupův průzkum uvádí výsledky drahé, dvě desetiletí trvající americké „agendy svobody“: „Iráčané a obyvatelé 12 dalších muslimských národů nepovažují USA vážně za povzbuzování rozvoje demokracie v regionu, ani za umožnit lidem, aby si utvářeli svou vlastní politickou budoucnost, jak uznají za vhodné."

Mnoho saúdskoarabských mladých lidí říká, že chtějí žít v „normální zemi“, to znamená v zemi s většími osobními svobodami, která však stále respektuje a podporuje jejich kulturu. Postoj Saúdské Arábie a další arabské mládeže může být reakcí na americkou ozbrojenou „propagaci demokracie“, a pokud je vám dvacet Arabů, nemůžete si vzpomenout na dobu, kdy USA a jejich spojenci nebojovali v blízkosti země. svou vlast. S takovýmto populárním sentimentem se nyní místní lídři mohou přiblížit Číně, která může dodávat zboží vyspělé technologie, které uhlovodíkové ekonomiky potřebují k diverzifikaci a růstu, poskytující ekonomické příležitosti a stabilitu.

Na Blízkém východě Čína tlačí na otevřené dveře.

James Durso (@james_durso) je pravidelným komentátorem zahraniční politiky a záležitostí národní bezpečnosti. Pan Durso sloužil v americkém námořnictvu 20 let a pracoval v Kuvajtu, Saúdské Arábii a Iráku.

Vybraný kredit: Fotografie 1498525 / Blízký východ © Yong Hian Lim | Dreamstime.com